

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА І
АРХІТЕКТУРИ
КАФЕДРА ЖИВОПИСУ І КОМПОЗИЦІЇ

На правах рукопису

Кваліфікаційна магістерська робота

за темою:

«КИТАЙСЬКИЙ ХРАМ ПІД СНІГОМ»

Виконала: Студентка 6 курсу,
Галузь знань: 02 Культура і
мистецтво
Спеціальність 023
Образотворче мистецтво,
декоративне мистецтво,
реставрація
Фань Сяньцзін

Науковий кандидат педагогічних наук,
керівник: доцент
Козак Тетяна Валентинівна

Керівник
майстерні: **Олександр Петрович
Цугорка**

Національна шкала _____

Кількість балів: _____ Оцінка: ECTS _____

Члени комісії _____
(підпис) (прізвище та ініціали)

(підпис) (прізвище та ініціали)

(підпис) (прізвище та ініціали)

Київ – 2024

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ	5
1.1. Традиційний китайський живопис.....	5
1.2. Китайський пейзажний живопис.....	6
Висновки до першого розділу.....	6
РОЗДІЛ 2. ПРАКТИЧНА РОБОТА НАД ТВООРЧОЮ РОБОТОЮ ...	8
2.1. Композиційне розміщення зображення на листі та передача ха- рактеру форми предметів і їх пропорцій.....	8
2.2. Конструктивний аналіз форми предметів і перспективна побудова зображення на площині та виявлення об'єму предметів засобами світлотіні.....	11
Висновки до другого розділу.....	15
ВИСНОВКИ	16
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	17
ДОДАТКИ	18

ВСТУП

Актуальність теми. Китайський живопис – це традиція живописного мистецтва, що розвивається і продовжується в Китаї з давніх часів до сучасності. Він характеризувався, серед іншого, використанням подібних технік та інструментів, таких як китайське письмо та китайська каліграфія, використання фарб і чорнила на водній основі, паперу та шовку як основи. Відносно рано, приблизно в V столітті нашої ери, виникла теоретична думка, яка постулювала створення картин, які відображали б стан душі художника під час створення, а не чисте відтворення форм, і ідеал художника-аматора, а не ремісника робота під замовлення. Найціннішим видом живопису був монохромний пейзаж, який розвивався з часів династії Тан і досяг свого розквіту в IX — XIV ст. Його творцями часто були вчені-конфуціанці, що належали до інтелектуальної еліти країни. Китайський живопис справив значний вплив на мистецтво сусідніх країн (наприклад, Японії), які виробили свої похідні форми.

З початку 20-го століття в Китаї зростає вплив живопису в європейському стилі, наприклад, олійної техніки, але традиційний живопис все ще зберігається. Живопис китайських храмів під снігом часто зображує велично красиву архітектуру, що контрастує з білим покривалом снігу. Ці пейзажі передають спокій і чарівність зимових природних сцен, де традиційні червоні та золоті кольори храмів виглядають особливо яскраво на фоні білого снігу.

У китайській живописі гармонія між природою та архітектурою завжди була важливою темою. Храми, розташовані на фоні зимових краєвидів, можуть символізувати спокій.

Мета дослідження теоретично обґрунтувати традиційний китайський живопис та створити власну творчу роботу на тему : «Китайський храм під снігом».

Відповідно до мети визначено такі **завдання дослідження**:

1. Здійснити аналіз теоретичних завдань досліджуваної проблеми.

2. Охарактеризувати особливості творчої роботи «Китайський храм під снігом».
3. Виокремити компоненти структури творчого проекту.
4. Створити творчий проект «Китайський храм під снігом».

Об'єкт дослідження: китайський храм під снігом.

Предмет дослідження: формування індивідуального світосприйняття як фундаментального аспекту особистісного китайського живопису.

Методологічну основу дослідження складає комплекс конкретно наукових методів і підходів, спрямованих на використанні наукових методів і підходів, зокрема: ретроспективного аналізу, узагальнення та систематизації, що дозволяють оцінити стан розробленості проблеми шляхом вивчення філософської, мистецтвознавчої літератури та інформаційних джерел. Аксіологічний підхід використовується для аналізу ціннісних характеристик мистецьких творів, які сприяють усвідомленню унікальності сприйняття китайського живопису.

Практичне значення: Практична значимість отриманих результатів полягає в тому, що висновки і матеріали дослідження можуть бути використані при написанні наукових робіт, історії художньої культури, мистецтвознавства.

Структура й обсяг магістерської роботи. Робота складається зі вступу, двох розділів, висновків до кожного розділу, загальних висновків, списку використаних джерел. Робота містить: 10 рисунки та 1 додаток. Загальний обсяг становить 22 сторінок, із них – 16 сторінок основного тексту. Список використаних джерел нараховує 5 найменування.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ТЕМИ

1.1. Традиційний китайський живопис

Китайський живопис представляє одну з найдавніших безперервних мистецьких традицій у світі, яка від початку вирізнялася сильним дидактичним наміром, спрямованим на виховання людей найблагородніших соціальних цінностей. Фактично, художник, якого також вважають філософом і мудрецем, поширює вищезазначені принципи через зображення чотирьох традиційних сюжетів, а саме пейзажів, тварин, квітів, рослин і іноді навіть портретів. Незважаючи на таку тематику, китайський живопис, спрямований на відображення дійсності в її найінтимнішій суті, віддає перевагу зображенням природного світу. Крім того, це мистецтво також вирізняється тісним зв'язком з каліграфією, яка використовується для збагачення поверхні картин віршами, фрагментами та роздумами. Таке злиття живопису та письма покликане розкрити таємниці представленої дійсності та почуттів, переживань та ідей автора.

Однак, коли справа доходить до технік, китайське мистецтво, яке пов'язане з каліграфією, використовує пензель, змочений чорним чорнилом або кольоровими пігментами, які наносять на різні підкладки, найбільш традиційними з яких є шовк і папір. Слід зазначити, що китайське мистецтво характеризується двома основними техніками малювання: гунбі, ретельним, точним і деталізованим, який часто кольоровий, описує фігуративний предметів.

Кожен освічений китаєць цінував поезію, живопис і каліграфію. Тому велич китайських художників полягає в тому, що вони зазвичай чудові поети та каліграфи. Нерідкі випадки, коли всі три згадані мистецтва зустрічаються і стають одним цілим у живописі творця. Часто майстер додавав до картини гарно каліграфічний вірш, який становив невід'ємну частину твору.

1.2. Китайський пейзажний живопис

Пейзажний живопис, відомий як Шан-шуй (гора і вода), має справу з найвищим, найпоширенішим і цінним предметом традиційного китайського мистецтва для вираження почуттів, ідей і духовних концепцій художника, а не точного відтворення природи. Цей тип розслідування має на меті вивести глядача, а також і самого художника, з монотонності повсякденного життя, стимулюючи відчуття спокою та спокою. У відповідності з цими намірами представлені головним чином гори, високі і міцні обителі богів, і води, м'які і рідкі.

Власне, саме серед гірських хребтів, далеко від цивілізованого світу, художники мають змогу спілкуватися з духом і природою, усвідомлюючи зв'язок землі, неба та людства. Крім того, згідно з даоською філософією, високі гірські вершини символізують ян, тоді як потоки води, що перетинають їх, символізують ін. Саме баланс між цими двома останніми елементами китайці вважають важливим аспектом у дизайні пейзажних картин.

Історично шань-шуй пронизував китайське мистецтво понад 1500 років, з'явившись наприкінці епохи Тан (618-907 рр. н. е.) і з силою утвердившись під час династії Сун (960-1129 рр. н. е.). Хоча 10-11 століття являють собою золотий вік пейзажного живопису, він продовжиться в наступних династіях Юань, Мін і Цін, оновлюючись і зміцнюючи себе як найбільш відповідний спосіб вираження якостей художника, мудрого і мудрого. ерудований. Що стосується сучасного мистецтва, то воно також не залишило шань-шуй, який все ще досліджується, хоча й з новою чутливістю. Насправді існує сильна потреба митців нашого часу у відтворенні зв'язку зі своєю традицією, що часто виражається в прямих цитатах із шедеврів минулого.

Висновок до першого розділу

Китайський живопис є самобутньою частиною китайської культури, що базується на давніх традиціях, що сягають корінням у давнину. Можна сказати, що він розвинувся на основі каліграфії.

За допомогою спеціальних пензликів фарба наноситься на тонкий папір або шовк. Деякі види китайського живопису використовують не фарби, а чорне чорнило. Малювання на надзвичайно тонкому папері чи шовку китайськими пензлями, які іноді називають пензлями, змоченими чорною тушшю або різними пігментами, вимагає неймовірної майстерності та терпіння. Перед першим мазком пензля художник повинен ретельно накидати в голові весь план картини. Ритуал занурення пензля виконується з особливою ретельністю, навіть кілька десятків разів, щоб зібрати потрібну кількість фарби та води. Це дуже важливо, враховуючи, що ми маємо справу з надзвичайно тонким, іноді навіть прозорим папером або шовком.

Китайський традиційний живопис зараз переживає велике відродження, як вдома, так і за кордоном. Багато молодих китайців відвідують курси живопису, щоб створювати роботи, як їхні предки. Цікаво, що китайський живопис стає все більш популярним за межами Піднебесної. Багато іноземців намагаються навчитися цьому незвичайному, складному мистецтву. Початок важкий, але чудовий кінцевий результат компенсує зусилля.

РОЗДІЛ 2

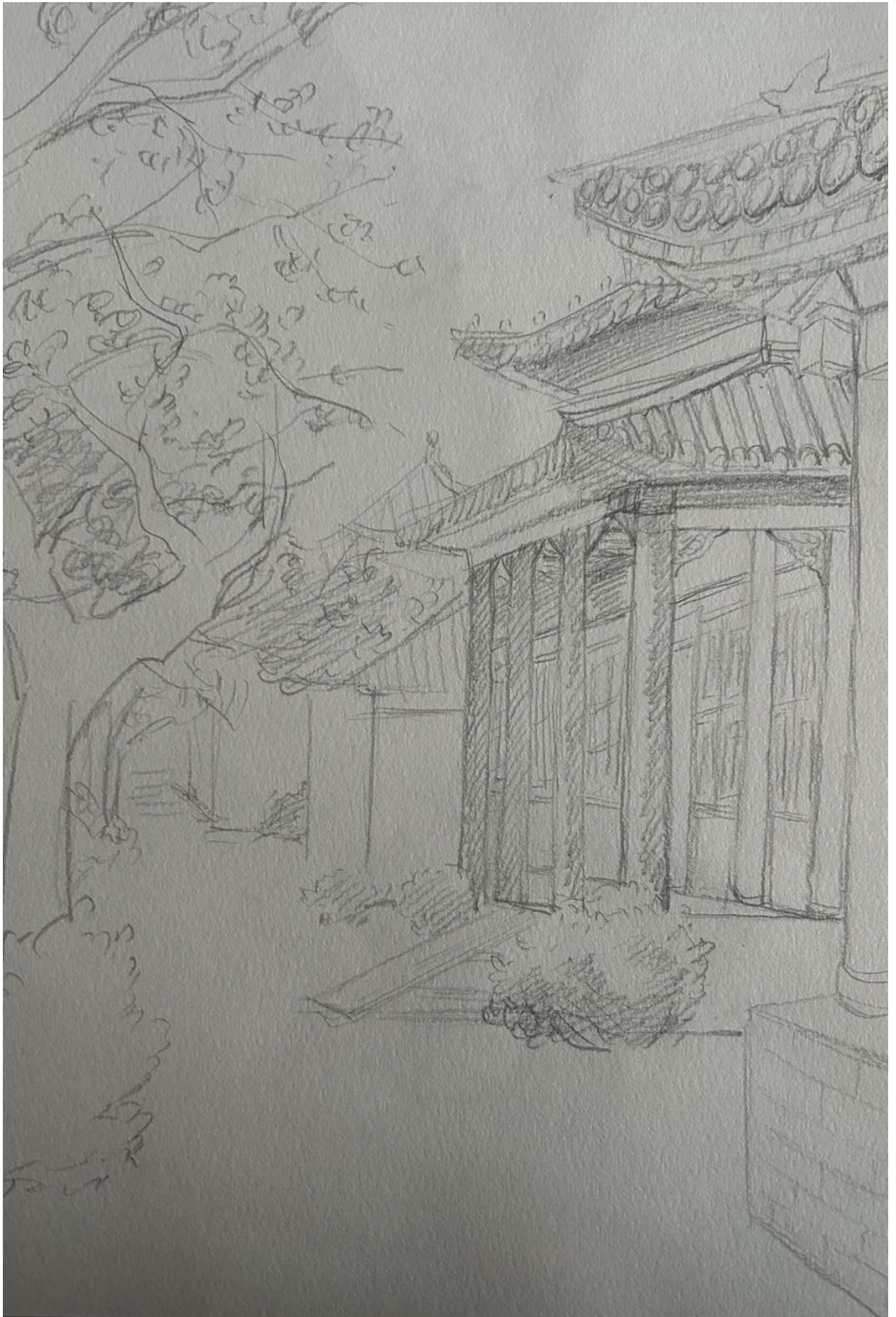
ПРАКТИЧНА РОБОТА НАД ТВООРЧОЮ РОБОТОЮ

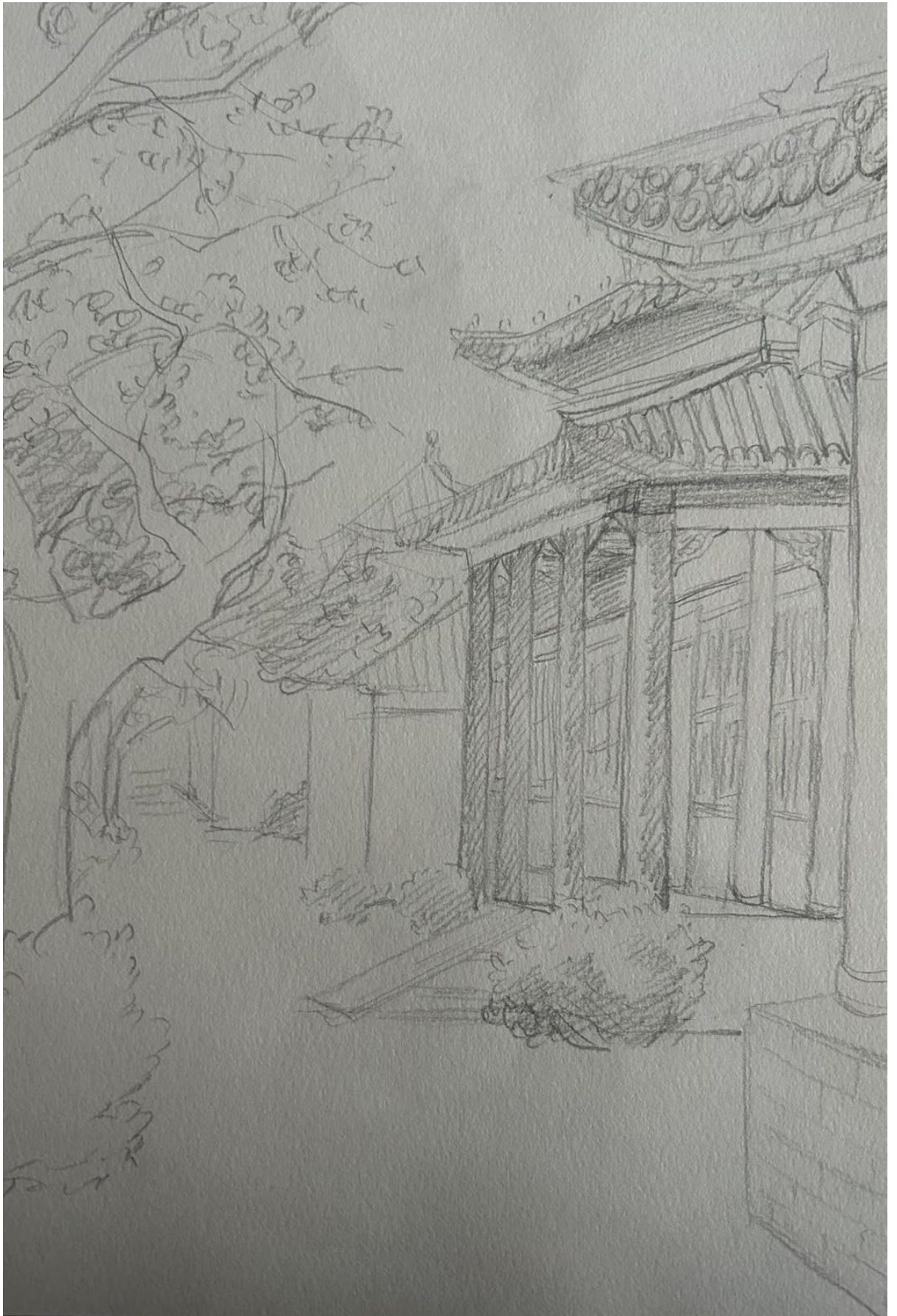
2.1. Композиційне розміщення зображення на листі та передача характеру форми предметів і їх пропорцій

Композиція – розташування елементів, складених таким чином, щоб вони створювали гармонійне ціле. Композиція також відноситься до самого твору, що містить взаємопов'язані інгредієнти.

Метою композиції є досягнення наміченого художнього ефекту шляхом умілого підбору кольорів, форм, пропорцій, фактури та положення представлених елементів, іноді шляхом розташування схожих компонентів, а іноді шляхом їх контрастного поєднання. У композиції також часто використовуються певні конструкції, відомі з геометрії, такі як симетрія або золотий перетин. Правильне використання цих інструментів призводить до різноманітних настроїв, почуттів і переживань, які може відчувати одержувач – наприклад, ви можете отримати відчуття статичності, порядку, рівноваги, гармонії, а також динаміки, хаосу чи дисбалансу.

Відкрита композиція – тип композиції, який залишає простір для інтерпретації реципієнту художнього твору. Це система специфічних зв'язків між елементами композиції, що рухають уяву і навіюють щось, що виходить за її межі. Така композиція змушує реципієнта завершувати її, започатковуючи індивідуальний процес співтворчості.

2.2. Конструктивний аналіз форми предметів і перспективна побудова зображення на площині та виявлення об'єму предметів засобами світлотіні

Композиція зображення — це спосіб організації візуальних елементів у творі мистецтва чи фотографії, спрямований на передачу певних емоцій, спрямування уваги реципієнта на важливі елементи або створення гармонійного цілого. Гарна композиція привертає увагу і допомагає зрозуміти, що хотів донести автор. Це основні типи композиції зображень, які допомагають художникам створювати візуально привабливі роботи.

Композиція зображення:

У **центральної композиції** головний об'єкт розміщується в центрі зображення. Таке розташування зосереджує увагу на одному чітко вираженому елементі, надаючи йому важливості та домінування. Центральна

композиція добре поєднується з портретами, натюрмортами та багатьма класичними картинами. Це надає сцені стабільності та врівноваженості, водночас змушує глядача зосередитися на центрі твору.

Симетрія в картині передбачає рівномірний розподіл елементів по обидва боки від центральної осі. Це створює враження порядку, гармонії та спокою. Симетрична композиція часто використовується в архітектурі, пейзажі, в урочистих сценах. Симетрія може бути повною, коли обидві сторони однакові, або частковою, коли зберігаються лише основні пропорції.

Асиметрична композиція. На відміну від симетричної композиції, асиметрична передбачає нерівномірне розташування елементів зображення. Завдяки цьому він вносить динаміку та цікаву взаємодію між різними елементами сцени. Асиметрія дозволяє створити напругу і непомітно спрямувати увагу глядача в певному напрямку, не потребуючи централізації. Він особливо популярний у сучасному мистецтві та документальній фотографії, де більш бажані природні, невимушені композиції.

Трикутна композиція, також звана пірамідальною композицією, — це спосіб розташування елементів зображення у вигляді трикутника. Цей тип композиції часто використовується в класичному живописі епохи Відродження, оскільки створює враження стабільності та гармонії. Трикутне розташування привертає погляд догори, що створює враження балансу та злагоженості. Він чудово підходить для портретів і групових зображень, на яких людські фігури чи інші об'єкти утворюють чіткий трикутник.

Діагональна композиція передбачає проведення основних ліній і елементів зображення поперек кадру, що створює враження руху та динаміки. Діагональне розташування надає образу певну «енергетику» і робить його більш цікавим. Цей тип композиції зазвичай використовується у спортивній фотографії, вуличній фотографії та динамічних фотографіях, наприклад, людей, що біжать, або швидкісних автомобілів.

Правило третин передбачає поділ зображення на дев'ять рівних частин за допомогою двох вертикальних і двох горизонтальних ліній. Ключові

елементи зображення розміщуються на перетині цих ліній або вздовж них, що надає фотографії чи зображенню більш збалансованої та природної композиції. Завдяки цьому прийому зображення не виглядає «важким» і легше впадає в очі глядачеві. Це один із найбільш часто використовуваних принципів у фотографії.

Відкрита композиція передбачає, що сцена, зображена на картині, виходить за межі рами, створюючи враження, що продовження історії лежить поза межами картини. Цей метод часто використовується в пейзажному живописі

Золотий переріз — це композиція, заснована на математичних пропорціях, узгоджена з принципом «божественної пропорції». Завдяки використанню золотого перерізу елементи на зображенні розташовані таким чином, що природно привертає око та виглядає естетично привабливим. Золотий переріз є складнішим за правило третин, але він використовується в мистецтві з давніх часів, надаючи картинам гармонійне та цілісне розташування.

Ритмічна композиція передбачає повторення елементів зображення через рівні проміжки часу. Завдяки ритму в зображенні глядач відчуває рух і пульсацію, а також звертає увагу на повторювані елементи. Ця композиція добре працює в природних сценах (наприклад, ряди дерев) або в архітектурних фотографіях, де повторення форм і ліній створює ефект гармонії та порядку.

Каркасна композиція. У рамковій композиції головний предмет зображення оточений або «обрамлений» іншими елементами зображення, що привертає увагу глядача до центру кадру. Це можуть бути природні рамки, як дерева навколо пейзажу, або архітектурні рамки, як двері та вікна на портреті. Таке обрамлення дає відчуття глибини та допомагає спрямувати погляд на найважливіші елементи.

Висновки до другого розділу

Композиція – це не просто слово, призначене для художників чи дизайнерів, це ключовий елемент, який визначає те, як ми отримуємо та сприймаємо твори мистецтва та візуальний дизайн. Це складний танець форм, пропорцій і ритму, який об'єднує окремі елементи в єдине ціле, створюючи щось більше, ніж сума його частин.

У мистецтві та дизайні композиція є беззаперечним рушієм естетики. Це мистецтво гармонійного аранжування, яке не тільки приваблює погляд, але й впливає на емоції та інтерпретацію твору. Композиція - це спосіб організації елементів у загальному творі мистецтва, дизайні чи візуальній композиції таким чином, щоб створити гармонійну та привабливу форму.

ВИСНОВКИ

Композиція – розташування елементів, складених таким чином, щоб вони створювали гармонійне ціле. Композиція також відноситься до самого твору, що містить взаємопов'язані інгредієнти.

Завдання композиції є досягнення наміченого художнього ефекту шляхом умілого підбору кольорів, форм, пропорцій, фактури та положення представлених елементів, іноді шляхом розташування схожих компонентів, а іноді шляхом їх контрастного поєднання. У композиції також часто використовуються певні конструкції, відомі з геометрії, такі як симетрія або золотий перетин. Правильне використання цих інструментів призводить до різноманітних настроїв, почуттів і переживань, які може відчувати одержувач - наприклад, ви можете отримати відчуття статичності, порядку, рівноваги, гармонії, а також динаміки, хаосу чи дисбалансу

Основною рисою композиції є організація змісту в логічній і зручній для читача форм. Розташування тексту та зображень має скеровувати око читача по сторінці природним чином, допомагаючи йому легко знаходити потрібну інформацію.

Ще одна важлива риса композиції – візуальна ієрархія. Це означає, що найважливіша інформація повинна бути найбільш помітною і привертати увагу читача з першого погляду.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Jason Edward Kaufman. Thoughts on a Chinese Artist Studying a Western Old Master. Jin Shangyi. Compliments to Vermeer, exhibition catalogue, Central Academy of Fine Arts. Beijing, 2011. P. 90–103.
2. Landscape painting. URL: <http://www.chinaonlinemuseum.com/painting-landscape-backup.php> (дата звернення: 15.12.2024).
3. Scott Savitt. The Master of Survival. Los Angeles times. 4.08.1994. URL: <https://www.latimes.com/archives/la-xpm1994-08-04-ca-23350-story.html> (дата звернення: 12.07.2020). 11. Wu Guanzhong. URL: <https://www.comuseum.com/painting/masters/wu-guanzhong/> / (дата звернення: 15.12.2024).
4. 劉淳著. 中國油畫史 增訂本. 北京 版社, 2016. 544 頁. Лю Вей. Історія китайської олійної картини. Пекін : Китайська молодіжна преса, 2016. 544 с. 郎紹君. 林風眠. 石家莊 : 河北教育出版社, 2002. 250 頁 [Ланг Шаоцзюнь. Лін Фенгмян. Шицзячжуан : Видавництво Хебей Освіта, 2002. 250 с.
5. 中国名画家全集—刘海粟 河北教育出版社. 石家莊 : 河北教育出版社, 2003. 75 頁. Твори відомих китайських живописців – Лю Хайсу. Шицзячжуан : Видавництво Хебей Освіта, 2003. 75 с.

ДОДАТКИ

Додаток А

